

UOHSX008MMGI

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R421/2015/VZ-36587/2016/322/DJa

Brno 2. září 2016

V řízení o rozkladu ze dne 11. 12. 2015 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 10. 12. 2015, jenž podal zadavatel –

- **České vysoké učení technické v Praze**, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 - Dejvice

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0688/2015/VZ-41261/2015/512/VKa ze dne 26. 11. 2015 vydanému ve správním řízení vedeném ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Dodávka optomechanických a optických komponentů II**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném na základě výzvy k podání nabídek dne 8. 4. 2014, přičemž oznámení o zadání veřejné zakázky bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněné dne 25. 7. 2014 pod ev. č. 493084,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0688/2015/VZ-41261/2015/512/VKa ze dne 26. 11. 2015

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jenž je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, příslušný k dohledu nad dodržováním zákona, obdržel podnět k prošetření postupu zadavatele – Českého vysokého učení technického v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 – Dejvice dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky s názvem „Dodávka optomechanických a optických komponentů II“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném na základě výzvy k podání nabídek dne 8. 4. 2014, přičemž oznámení o zadání veřejné zakázky bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněné dne 25. 7. 2014 pod ev. č. 493084. (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Úřad si na základě podnětu, vedeného pod sp. zn. P880/2015, vyžádal příslušnou dokumentaci zadavatele. Po přezkoumání předložené dokumentace Úřad vydal dne 7. 10. 2015 příkaz č. j. ÚOHS-S0688/2015/Vz-32330/2015/512/VKa (dále jen „**příkaz**“), který byl prvním úkonem v tomto správním řízení. Příkazem Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil třech správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, když v rozporu s ustanovením § 83 odst. 1 ve spojení s § 146 odst. 1 písm. a) zákona neodeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení na veřejnou zakázku do 15 dnů od uzavření rámcové smlouvy s vybraným uchazečem – LAO-průmyslové systémy, s.r.o., IČO 25705512, se sídlem Na Floře 1328/4, 143 00 Praha 12 – Modřany (dále jen „**vybraný uchazeč**“). Dále zadavatel nesplnil povinnost stanovenou v § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 zákona, když neuveřejnil rámcovou smlouvu na veřejnou zakázku na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření a když zadavatel nesplnil povinnost stanovenou v § 85 odst. 4 zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o veřejné zakázce do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení. Za spáchání všech třech deliktů Úřad uložil pokutu ve výši 10 000 Kč. Příkaz, který byl prvním úkonem ve správním řízení, byl zadavateli doručen dne 8. 10. 2015.
3. Dne 15. 10. 2015 obdržel Úřad odpor zadavatele proti příkazu. Odpor byl podán v zákonné lhůtě, podáním odporu se podle § 150 odst. 3 správního řádu příkaz zrušil.

¹Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákon, není-li dále uvedeno jinak.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 26. 11. 2015 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0688/2015/VZ-41261/2015/512/VKa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
5. Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v rozporu s § 83 odst. 1 ve spojení s § 146 odst. 1 písm. a) zákona neodeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení na veřejnou zakázku k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do 15 dnů od uzavření rámcové smlouvy, když smlouva s vybraným uchazečem byla uzavřena dne 5. 6. 2014 a zákonná lhůta pro odeslání oznámení o výsledku předmětného zadávacího řízení marně uplynula dne 20. 6. 2014, přičemž „Oznámení o zadání veřejné zakázky“, evidenční číslo formuláře 7403010093084, bylo odesláno k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek až dne 21. 7. 2014.
6. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 zákona, když neuveřejnil rámcovou smlouvu na veřejnou zakázku, uzavřenou dne 5. 6. 2014 s vybraným uchazečem, na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, tedy do 20. 6. 2014, ale učinil tak dne 10. 7. 2014.
7. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 85 odst. 4 zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o veřejné zakázce do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, tj. od uzavření rámcové smlouvy s vybraným uchazečem ze dne 5. 6. 2014, tedy do 20. 6. 2014, ale učinil tak až dne 28. 7. 2014.
8. Za spáchání všech správních deliktů uvedených ve výrocích I., II. a III. napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli pokutu ve výši 10 000 Kč.

III. Rozklad zadavatele

9. Dne 26. 11. 2015 bylo napadené rozhodnutí doručeno zadavateli. Dne 11. 12. 2015 byl Úřadu doručen v zákonné lhůtě rozklad zadavatele ze dne 10. 12. 2015 proti napadenému rozhodnutí (dále jen „**rozklad**“).

Námítky rozkladu

10. V rozkladu zadavatel namítá, že Úřad nesprávně posoudil skutkový stav, a proto stanovil nepřiměřenou výši pokuty vzhledem k charakteru, závažnosti a důsledku spáchání správního deliktu. Dále uvádí, že uložená pokuta je jen zlomkem skutečné sankce, která spočívá následně zejména v odnětí dotační podpory veřejné zakázky.
11. Zadavatel v rozkladu odkazuje na své vyjádření ze dne 15. 10. 2015 a vyjádření se k podkladům ze dne 23. 10. 2015 a ze dne 12. 11. 2015, v kterém tvrdí, že administrativní pochybení, jehož se zadavatel dopustil, nedosahuje takové závažnosti, aby bylo trestáno pokutou v určené výši.
12. Zadavatel je toho názoru, že za správní delikt dle § 121 odst. 1 neodpovídá, jelikož v době, kdy měl splnit zákonnou povinnost, nebyl fakticky schopen uveřejnit požadované dokumenty, neboť příslušní pracovníci čerpali letní dovolenou a požadovanou povinnost uveřejnění splnili, jak jen to bylo možné.

13. Závěrem rozkladu zadavatel podotýká, že jiní soutěžitelé jsou důležitějším kontrolním prvkem v procesu zadávacího řízení než veřejnost, jelikož se jich případný netransparentní postup zadavatele dotkne mnohem více, protože případné porušení zákona pocítí přímým zásahem do svých ekonomických zájmů a to více, než veřejnost, jež zásah do svého zájmu na hospodárné nakládání s veřejnými prostředky pocítí nepochybně slabším způsobem. Dále je zadavatel toho názoru, že jelikož ostatní soutěžitelé proti napadenému rozhodnutí nic nenamítali, neměl by Úřad považovat zadavatelovo pochybení za znemožnění kontroly.

Závěr rozkladu

14. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a konstatoval, že se zadavatel správního deliktu nedopustil a to zejména z důvodu marginálních pravidel zákona a také z důvodu, že konstatování pochybení následně způsobuje odnětí dotační podpory na veřejnou zakázku.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
17. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno výše, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu.

V. K námitkám rozkladu

18. Podle § 89 odst. 2 v návaznosti na § 152 odst. 4 správního řádu předseda Úřadu přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přičemž správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.
19. Podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.
20. Námitka zadavatele, že ostatní uchazeči jsou důležitějším kontrolním prvkem v procesu zadávacího řízení než veřejnost, a jelikož ostatní uchazeči proti napadenému rozhodnutí nic nenamítali, neměl by Úřad považovat zadavatelovo pochybení za znemožnění kontroly, nemůže s ohledem na níže zdůvodněné závěry obstát.

21. Nejprve v obecné rovině konstatuji, že mimo jiné povinnost uveřejňovat zákonem předpokládané úkony či skutečnosti naplňuje zásadu transparentnosti zadávání veřejných zakázek promítající se do konkrétních práv a povinností zadavatelů. Zásada transparentnosti je přitom základním předpokladem efektivní a průhledné hospodářské soutěže, jež vede k hospodárnému a efektivnímu vynakládání veřejných prostředků. Z toho důvodu je třeba dbát na to, aby byla transparentnost nejen striktně zachovávána, ale i posilována právě prostřednictvím uveřejnění konkrétních informací tak, aby k takovým sdělením mohla mít včas přístup jak veřejnost, tak orgán dohledu či jiný subjekt mající zájem na efektivní soutěži a hospodárném vynakládání finančních prostředků z veřejných zdrojů. Veřejná kontrola postupu zadavatele a kontrola hospodaření s finančními prostředky je však zásadně možná pouze za situace, kdy zadavatel zákonem stanovenou povinností zveřejňovat informace o tom, jaký byl průběh a výsledek zadávacího řízení na veřejnou zakázku beze zbytku plní.
22. Zákon rovněž ukládá zadavateli povinnost vyhotovit o každé veřejné zakázce písemnou zprávu. Písemná zpráva zadavatele o veřejné zakázce má napomoci zvýšit transparentnost zadávání veřejných zakázek a představuje významný nástroj pro dohled nad zadáváním veřejných zakázek. Písemná zpráva zadavatele zachycuje a popisuje nejdůležitější úkony učiněné v průběhu zadávání veřejné zakázky, přičemž musí mimo jiné obsahovat takové náležitosti jako označení zvoleného druhu zadávacího řízení, identifikaci všech uchazečů a uvedení jejich nabídkových cen, identifikaci vybraného uchazeče, zdůvodnění vyloučení uchazečů, důvod zrušení zadávacího řízení, bylo-li zadávací řízení zrušeno atd.
23. Zpráva zadavatele je tedy jakýmsi souhrnem všech zásadních informací, které se průběhu dotyčné veřejné zakázky týkají. Písemná zpráva pak musí být do 15 dnů od skončení zadávacího řízení uveřejněna na profilu zadavatele. Zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu dne 5. 6. 2014. Povinnost zadavatele ve vztahu k veřejné zakázce uveřejnit písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele měla být dle zákona ze strany zadavatele splněna nejpozději uplynutím 15 denní lhůty, tj. ke dni 20. 6. 2014. Zadavatel uveřejnil písemnou zprávu na profilu zadavatele dne 28. 7. 2014, z čehož vyplývá, že nedodržel lhůtu pro uveřejnění stanovenou v § 85 odst. 4 zákona.
24. K tomuto dále konstatuji, že ke spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona dojde již první den po marném uplynutí lhůty pro uveřejnění písemné zprávy. Ke skutečnosti, že zadavatel své pochybení později napraví, lze následně přihlížet jako k polehčující okolnosti, což Úřad v napadeném rozhodnutí v souladu se zákonem učinil (bod 57 napadeného rozhodnutí). Úřad vzhledem k charakteru, závažnosti a důsledkům spáchání správního deliktu považuje správní delikt za méně závažný, což zohlednil i při výměře výše uložené pokuty. Tedy s ohledem na výše uvedené námitku zadavatele, že Úřad nesprávně posoudil skutkový stav, neboť dle názoru zadavatele administrativní pochybení nedosahuje takové závažnosti, aby bylo trestáno pokutou v určené výši, považuji za nedůvodnou.
25. K výše uvedenému doplňuji, že naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí tehdy, jestliže nesplní či opomine svou zákonnou povinnost uveřejnit příslušný úkon, resp. nedodrží správný způsob provedení uveřejnění stanovený v § 146 a § 147a zákona, čímž ve svém důsledku naruší zásadu transparentnosti uvedenou v § 6 zákona, jež se do této povinnosti promítá. Formální znaky správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona zadavatel naplní, když příslušný formulář neuveřejní co do způsobu, rozsahu a lhůty. Jak sám zadavatel v rozkladu uvádí a jak vyplývá

z provedeního dokazování, zadavatel odeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení až po uplynutí zákonné lhůty. Není tedy sporu o skutečnosti, že zadavatel nedostál své zákonné povinnosti a oznámení sice uveřejnil, avšak nikoli včas, čímž naplnil formální znaky skutkové podstaty správního deliktu. K obdobnému porušení zásady transparentnosti zadávacího řízení došlo i v dalších případech, kdy byl zadavatel shledán vinným ze spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích II. a III. napadeného rozhodnutí, když zadavatel nesplnil povinnost stanovenou v § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení § 147a odst. 2 zákona, tedy neuveřejnil rámcovou smlouvu v zákonem stanovené lhůtě a dále nesplnil povinnost stanovenou v § 85 odst. 4 zákona, když neuveřejnil na svém profilu písemnou zprávu o veřejné zakázce včas.

26. Pokud jde o tvrzení zadavatele, že neodpovídá za správní delikt podle výroku I. – III. napadeného rozhodnutí, jelikož v době, kdy měl splnit zákonnou povinnost, čerpali příslušní pracovníci letní dovolenou a požadovanou povinnost splnili následně hned, jak to bylo možné, tato okolnost je z hlediska deliktní odpovědnosti zadavatele zcela irelevantní. Odpovědnost za správní delikty dle zákona je založena na objektivním principu, což znamená, že zadavatel, který svým jednáním naplnil znaky správního deliktu, odpovídá za škodlivý následek bez ohledu na zavinění. Zavinění coby vnitřní, psychický vztah pachatele k jeho jednání a ke spáchanému následku je pro vznik tohoto druhu odpovědnosti irelevantní. Za správní delikty se ukládá pokuta bez ohledu na zavinění. Zavinění může být přitom toliko jednou ze zákonem předpokládaných okolností ve smyslu § 121 odst. 2 zákona, tj. výhradně ve vztahu k určení výměry pokuty. Skutečnost, že k porušení povinností vyplývajících z § 83 odst. 1 a z § 84 odst. 5 zákona došlo pouze administrativním pochybením či nepřítomností pracovníků po dobu čerpání dovolené, tak nemůže mít vliv na naplnění odpovědnosti zadavatele za spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona.
27. V případě, že by zadavatel vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení výše uvedených právních povinností zabránil, bylo by možné konstatovat, že zadavatel za spáchaný správní delikt neodpovídá. Vzhledem k principu objektivní odpovědnosti, nelze zadavatelem uváděné důvody v rozkladu považovat za liberační důvody, neboť zadavatel má v rámci svého organizačního uspořádání řídit a organizovat činnost svých zaměstnanců tak, aby byl schopen řádně splnit zákonem stanovené povinnosti bez ohledu na čerpání letních dovolených. Mám tedy za to, že výše uvedené je dostatečným důvodem pro vyloučení možnosti liberace z důvodů uváděných v rozkladu dle § 121 odst. 1 zákona. Vzhledem k tomu, že zadavatel neuvedl žádné relevantní skutečnosti ve smyslu § 121 odst. 1 zákona, nepovažuji jeho námitku uvedenou v rozkladu za důvodnou.

K uložení pokuty

28. Jelikož zadavatel rozkladem napadá rozhodnutí i v části o uložení pokuty, přezkoumal jsem také zákonnost a správnost výroku VI. napadeného rozhodnutí, jímž Úřad zadavateli uložil podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona pokutu ve výši 10 000 Kč.
29. K tomu uvádím, že v posuzovaném případě byly splněny podmínky předpokládané v § 120 odst. 2 zákona pro uložení pokuty. Výše pokuty uložená Úřadem v napadeném rozhodnutí je přiměřená a Úřad při jejím ukládání postupoval zcela v mezích správního uvážení, které dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 105/2004 – 72 ze dne 19. 7. 2004 spočívá v tom, že zákon „poskytuje volný prostor k rozhodování v hranicích, které stanoví.“

S ohledem na maximální možnou výši uložené pokuty v posuzovaném případě, byla pokuta uložena při samé spodní hranici možné výše.

30. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně zhodnotil způsob spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona a rovněž i okolnosti, za nichž byl tento delikt spáchán. V ustanovení § 121 odst. 2 zákona je uveden výčet skutečností, k nimž se při určení výměry pokuty právnické osoby přihlédne. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že pro určení výměry pokuty je rozhodná závažnost správního deliktu, přičemž je zde uveden demonstrativní výčet skutečností, k nimž má být při posouzení závažnosti správního deliktu přihlédnuto. Zákon uvádí, že při posouzení závažnosti správního deliktu má být přihlédnuto zejména ke způsobu jeho spáchání, k následkům správního deliktu a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Na tomto místě ohledně uložené pokuty konstatuji, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že v daném případě byly ze strany Úřadu komplexně posouzeny správní delikty, kterých se zadavatel dopustil.
31. V souvislosti s úvahami o adekvátní výši pokuty uvádím, že byly Úřadem zohledněny všechny přitěžující i polehčující okolnosti, ekonomická situace zadavatele a byla správně aplikována zásada absorpce, přičemž Úřad své úvahy řádně odůvodnil. Jako polehčující okolnost shledal Úřad v bodu 57. odůvodnění napadeného rozhodnutí skutečnost, že zadavatel oznámení o výsledku zadávacího řízení (a rovněž písemnou zprávu zadavatele) dodatečně uveřejnil (přestože tak učinil až po uplynutí zákonné lhůty), ještě dříve, než došlo k přezkumu postupu zadavatele ze strany Úřadu. Jako přitěžující okolností se pak Úřad v bodu 58. odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval skutečností, že se zadavatel dopustil dvou dalších správních deliktů, když v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil rámcovou smlouvu na veřejnou zakázku na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření a když v rozporu s § 85 odst. 4 zákona neuveřejnil písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení
32. Při stanovení výše pokuty Úřad postupoval v souladu se zásadou absorpce sazeb, v jejímž rámci je třeba samotné spáchání jednotlivých správních deliktů posuzovat samostatně a pokutu uložit podle závažnějšího správního deliktu tedy toho, za jehož spáchání lze uložit přísnější sankci. V šetřeném případě byl jako závažnější shledán správní delikt spáchaný v důsledku nedeclání oznámení o výsledku zadávacího řízení veřejné zakázky k uveřejnění do 15 dnů od data uzavření smlouvy.
33. Úřad stanovil výši pokuty tak, aby byly naplněny obě její funkce, tedy funkce represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. vede k jednání, které je v souladu se zákonem. S ohledem na uvedené skutečnosti považuji postup Úřadu při určení výměry pokuty za správný a zákonný, neboť Úřad postupoval v souladu s § 121 odst. 2 zákona i se zásadami správního trestání.
34. V souvislosti s určení výměry pokuty poukazuji na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 3/2002 ze dne 13. 8. 2002. Podle výkladu uvedeného nálezu je při ukládání pokut vyloučen takový zásah do majetku podnikatele, v důsledku kterého by byla zničena *majetková základna* pro další podnikatelskou činnost. Nepřípustné jsou takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Ústavní soud se v nálezu Pl. ÚS 3/2002 ze dne 13. 8. 2002 zabýval ukládáním pokut právnickým a fyzickým osobám podnikajícím. Úřad přesto postupoval správně,

když při stanovení výše pokuty zohlednil v bodě 60. napadeného rozhodnutí ekonomickou situaci zadavatele, pokud uvedl, že zadavatel hospodařil v roce 2014 s kladným výsledkem 50 155 tis. Kč. Z výroční zprávy zadavatele za rok 2015 jsem zjistil, že hospodaření zadavatele i v roce 2015 skončilo kladným hospodářským výsledkem 97 834 tis. Kč, který měl být v souladu s Dlouhodobým záměrem použit k posílení fondů zadavatele, tedy vlastního majetku. Proto ani ve vztahu k tomuto hospodářskému výsledku zadavatele není možné mít za to, že pokuta ve výši 10 000 Kč by vůbec mohla mít likvidační charakter a jeví se jako přiměřená.

35. Zadavatel rovněž namítá, že případné konstatování porušení zákona by pro něj znamenalo nepřiměřeně následky ve vztahu k pochybení administrativního charakteru spočívající ve ztrátě dotace na realizaci předmětu veřejné zakázky. K tomu uvádím, že v posuzovaném případě se evidentně jedná o administrativní pochybení zadavatele, čemuž však odpovídá i výše pokuty. Okolnost, že poskytovatel dotace může zkrátit dotaci z důvodu nesprávného postupu zadavatele z hlediska zákona, nemůže mít vliv na postup Úřadu (potažmo předsedy Úřadu) při rozhodování, zda se zadavatel dopustil správního deliktu, ani při následném ukládání pokuty. K tomuto závěru dospěl rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 11. 2012 č. j. 1 Afs 23/2012 – 102, v němž uvádí, že *„žádost o zohlednění okolností, že pokud bude stěžovateli udělena v dané věci správní pokuta, tak bude krácena dotace (případně vymáhána sankce) za porušení rozpočtových pravidel, je ze své podstaty zcela nepřijatelná a pro rozhodování nepodstatná. Nelze požadovat ani po správním orgánu, ani po soudu, aby „přehlédly“ porušení zákona z důvodu, že stěžovatel ponese ještě jiné důsledky svého protiprávního jednání.“* Proto se jeví i tato námitka zadavatele jako nedůvodná.
36. Úřad správně a přezkoumatelným způsobem podrobně vylíčil, jaká byla jeho skutková zjištění a jakými úvahami se při stanovování výše pokuty řídil, tj. z čeho vycházelo jeho správní uvážení a k jakému výsledku dospěl ohledně konkrétní výše pokuty uložené zadavateli. Úřad tuto část svého rozhodnutí dostatečně a přesvědčivě odůvodnil. Při rozhodování o výši pokuty zohlednil všechny skutečnosti, které mohly v tomto správním řízení výši pokuty ovlivnit, řádně se s nimi vypořádal a přesvědčivě odůvodnil, ke kterým okolnostem přihlédl a jaký vliv měly na uloženou výši pokuty.

VI. Závěr

37. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
38. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. České vysoké učení technické v Praze, Žitkova 1903/4, 160 00 Praha 6 - Dejvice

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy